

# Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 306.

Tolvte Session.

## 74de Møde.

Mandagen den 7de Januar. Kl. 7 Aften.

(Forsat.)

**Scherning** (forts.): Det erede Medlem misforstaaer og sammenblander to forskellige Tider; han taler om den Tid, der har været, og jeg taler om den Tid, der udvikler sig og kommer; han taler om den Tid, da de Mænd, der oplærtes ved Søcadetsskolen, bleve Officere i Monarchiets Marine, og jeg taler om den kommende Tid, da den Mængde unge Mænd ville afgaae efter bestaaet Examen fra samme Skole, uden at komme ind i den kongelige Marine. Den erede Rigsdagsmand siger: naar Marinen kan betroee en saadan Mand at føre Fartøj, skal de da ikke Næderne ligeledes kunne betroee ham det; det samme siger jeg om enhver Styrmand, hidtil har det været nok, naar Bedkommende har været Styrmand og har gjort to Reiser, uden de meget indskrænkende Betingelser, som her ere fastsatte og som gaae ud paa, at han skal have været som første eller eneste Styrmand, Noget som mangen En ikke vil kunne opnaae før i en meget seer Alber. Rigeoverfor disse meget indskrænkende Betingelser sætter jeg denne meget libet indskrænkende, at Bedkommende skal, efterat have forladt Skolen, have gjort nogen selvstændig Fart, eller have været som Styrmand. Det at være som Styrmand i Handelsmarinen er ingen ringe Ting, hvilket Ingen bedre veed end det erede Medlem, og for at en Capitain fuldkommen skal kunne opfylde sin Forpligtelse paa et Han-

delskib, maa han kende meget nøie til hele den Deel af Tjenesten, som især udføres af Styrmanden. Jeg kan ikke komme bort fra at gjøre et alvorligt Forsøg paa at stille disse to Classer lige — de, der — fordi deres Midler ikke ere tilstrækkelige til at søge en anden Vej, men som have Evner dertil — maae søge igennem Handelsmarinen paa engang at erhverve deres Brød og Digtighed, og de, som Skibet har stillet lykkeligere, og som gennem Skolen og under langt bekvemmere Forhold komme frem til en saadan Stilling; thi Enhver vil indrømme, at Tjenesten paa Cadetsskibet er en let Tjeneste. Jeg vil, som sagt, forsøge derpaa, og jeg er overbevist om, at jeg gjør Handelsmarinen en væsentlig Nytte derved og tillige gjør en Bestræbelse for at haandhæve Billighed og Retfærdighed for de forskjellige Samfundsklasser. Det Spørgsmaal, som ligger endnu uomtalt eller ubesvaret tilbage, skal jeg indrømme er af en vanskeligere Art; jeg har betænkt mig meget, før jeg stillede Forslag desangaaende, og jeg skal villig indrømme, at det Forslag, jeg har stillet, ikke har tilfredsstillet mig selv, men saaledes som Bestemmelsen staaer i Lovudkastet, har den endnu mindre tilfredsstillet mig. Jeg troer, at saaledes som § 6 er affattet er det et Overgreb; thi saaledes som den nu begynder, kan for Fremtiden intet „dansk“ Skib, altsaa heller intet Skib fra Holsteen eller Slesvig, gaae ud paa en længere Fart, uden at vedkommende Skibsfører har Næringsbeviis overeensstemmende med den nye Lov; her staaer „Ret til at føre dansk Skib“ — det vil sige, Skib, hvorpaa der er indbrændt, at det er dansk Skib. Altsaa Ret til at føre „dansk“